

[Sigsgaard.]

motivering for at holde dem udenfor og har heller ikke hørt en sådan motivering fra anden side.

Endelig kunne man jo i en tid, hvor kommunerne har store økonomiske vanskeligheder, overveje at give dem en større andel af den særlige indkomstskats provenu. I dag får den eller de kommuner, hvortil den skattepligtige svarer skat, $\frac{1}{3}$ af den særlige indkomstskat. Hvor det drejer sig om samfundsskabte værdistigninger, der beskattes, kan det med en vis ret hævdes, at de først og fremmest er skabt af lokal-samfundet, og at dette, det vil sige kommunen, derfor bør have hovedparten af provenuet; det er muligt, at man i hvert fald på det punkt kunne nå frem til flertal for et ændringsforslag. Udvalget vil forhåbentlig undersøge dette spørgsmål i relation til lovens § 11 og altså fremsætte et ændringsforslag.

Venstresocialisterne kan altså støtte lovforslaget, men vi synes, at forslagsstillerne er kommet for let om ved det. De burde være gået videre; der er nemlig behov for andet og mere end de smålapperier, der her er tale om.

Ordføreren for forslagsstillerne (Grünbaum): Der er talt noget om at ramme symptomer i stedet for at ramme mere reelt, eller hvordan man skal forstå det. Jeg har i hvert fald opfattet det sådan, at man søger at lave en sondring mellem på den ene side beskatningen af inflationsstigninger og særlige prisstigninger på jord som følge af byudviklingen og på den anden side en beskatning, der ikke skal ramme disse inflationsgevinster. Og det mener jeg er en helt forkert og ulogisk sondring, fordi det netop drejer sig om at ramme både knaphedsprisstigningsgevinster og inflationsgevinster. Det er jo ikke sådan, at indkomstskatter og forbrugsskatter og momsens f. eks. ikke rammer på samme måde inflationsgevinster; alle de andre skatteformer rammer jo også ved stigende indkomster på grund af denne almindelige pris- og indkomstudvikling. Og derfor er der ikke noget forkert i, at denne beskatning også rammer her, idet man jo har haft det synspunkt, at man skulle væk fra grundværdibeskatningen, i nogen grad i hvert fald; man ville

ikke følge den linje op, man havde tidligere, med en løbende beskatning af grundværdierne, men ville over til en beskatning, som skulle falde i det øjeblik, man solgte. Og det er jo ikke mindst fra konservativ side, man har gjort disse synspunkter gældende, at grundværdibeskatningen var noget forkasteligt, men at man skulle over til en beskatning ved salg af ejendommen. Og det er vi jo nogle stykker der aldrig har været så forfærdelig enige i. Men nu har man fået den beskatning, og så reagerer man også — særlig fra konservativ side, men, som vi har set det i dag, i og for sig fra alle tre regeringspartier — imod dette forslag om en skærpet beskatning på dette område. Det mener jeg er virkelig ulogisk, og det vil jeg gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen. Det er virkelig ulogisk. Forslaget er, siges der, aldeles principløst. Der er ikke noget nyt princip i det, men det bliver dog ikke principløst, fordi der ikke er noget nyt princip i det. Det bygger på visse principper, og det er dem, jeg her har redegjort for, og som man kan stille spørgsmålstegn ved, men sådan er denne lovgivning. Den har derfor også visse ulemper, f. eks. når virksomheder skal flytte og de andre ting, der er nævnt, som hører sammen med en sådan lovgivning; men her må det være det konkrete, der er afgørende, ikke det principielle.

Spørgsmålet er: hvor hårdt rammer den skat? Jeg har selv tidligere i min stilling som finansminister været ude for folk, der kom op og snakkede om deres problemer i denne forbindelse. Spørgsmålet må jo besvares gennem en konkret afvejning af, hvor meget f. eks. den gartner, der flytter ud, får ind i fortjeneste ved at sælge, og hvor meget han så skal af med i skat, osv. Og jeg tror nok, man kan sige, at i de allerfleste tilfælde giver den nugældende lovgivning ikke ret megen beskatning. Vi fik jo i udvalget ved behandlingen forrige gang nogle taleksempler, der viser for landbrugs-ejendommene, at hvis man lægger den nugældende lov til grund, selv hvor der er f. eks. en stigning for gårde på 60-100 ha fra 496.000 kr. helt op til 724.000 kr. — og her er det vurderingen ved 13. alm. vurdering, der sammenlignes med salgsprisen, altså en voldsom stigning — så viser det sig alligevel, at hvis man tager den nugæl-